

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Țurcan Anatolie

Judecători - Cobzac Elena și Boico Victor

examinând, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Peicov Vasili, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Peicov Vasili xxxxx născut la xxxxx, originar din r-nul xxxxx, domiciliat mun. Chișinău, xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 21.12.2012 - 30.06.2014;
2. Instanța de apel: 22.10.2014 - 04.05.2016;
05.06.2017 – 10.10.2017;
3. Instanța de recurs: 05.09.2016 - 31.01.2017.
23.08.2018 – 24.10.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 30 iunie 2014, Peicov Vasili a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 156 Cod penal, la 3 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani, cu condiția, că inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a dispus încasarea din contul lui Peicov Vasili în beneficiul lui Coroi Valentina prejudiciul moral în sumă de 25000 lei, iar în partea încasării prejudiciului material chestiunea a fost lăsată pentru soluționarea în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, prin rechizitoriu Peicov V. a fost învinuit, precum că la 06 noiembrie 2011, în jurul orelor 19:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în apropierea domiciliului său din satul Doina raionul Cahul, în stradă, urmărind scopul de a-i cauza lui Coroi V. leziuni corporale grave, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, în rezultatul cărui fapt la 12 noiembrie 2011 Coroi V. a decedat în spital.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 132 din 29 iunie 2012, moartea cet. Coroi V. a survenit în rezultatul traumei craniu-cerebrale închise cu revărsat sanguin în țesuturile moi pericraniene al regiunii frontoparietală pe stângă, hemoragii intracerebrale în peretele lateral drept al ventriculului lateral, în regiunea lobului occipital pe centru și subdurale.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui Peicov V. au fost calificate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, conform semnelor - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei.

Reîncadrând acțiunile lui Peicov V. de la art. 151 alin. (4) Cod penal la art. 156 Cod penal, instanța de fond a constatat, că Peicov V. la 06 noiembrie 2011, în jurul orelor 19.30 în urma afectului fiziologic, apărut subit, care a fost provocat prin acțiunile violente ale părții vătămate, aflându-se în apropierea domiciliului său din satul Doina, raionul Cahul, în stradă, i-a aplicat părții vătămate Coroi V. multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărui fapt la 12 noiembrie 2011 Coroi V. a decedat în spital.

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către procuror și avocatul Gorlenco O. în interesele succesorului părții vătămate.

3.1. În apelul declarat procurorul a solicitat casarea sentinței instanței de fond în latura penală și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Peicov V. să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului procurorul a invocat următoarele argumente:

- în motivarea concluziei sale instanța de judecată a indicat, că intenția inculpatului de aplicare părții vătămate a loviturilor, a apărut la inculpat în mod subit și ca rezultat al acțiunilor agresive din partea părții vătămate față de el și familiei sale (amenințare, că-l va tăia cu cuțitul pe inculpat, mama sa Peicova S. și sora lui, le va da foc și folosirea cuvintelor necenzurate), care substanțial au modificat comportamentul lui Peicov V., creându-i o stare de afect. Acuzarea nu contestă faptul, că acțiunile părții vătămate au provocat infracțiunea, și acest fapt este reflectat în lista circumstanțelor atenuate, care după opinia acuzării, urmau să fie luate în considerație la aplicarea pedepsei inculpatului. Însă, acuzarea consideră, că infracțiunea, săvârșită de către inculpat nu a fost săvârșită în stare de afect.

Procurorul a menționat, că potrivit raportului de expertiză psihologică judiciară ambulatorie nr. 624 din 20.03.2012, dezechilibrul emoțional în comportamentul inculpatului Peicov V., care a avut loc la 06 noiembrie 2011, este o reacție emoțională, care nu a atins nivelul afectului fiziologic, despre aceasta ne mărturisește descrierea de către inculpat completă și exactă a evenimentelor după săvârșirea infracțiunii.

Conform raportului de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 62-a 2012 din 03.02.2012, s-a constatat, că Peicov V. de careva maladiei psihice nu suferă și în perioada săvârșirii infracțiunii, în care el se învinuiește, el tulburări psihice tranzitorii sau pasagere, de intensitate psihotică nu a manifestat, nu prezenta semne de afect patologic, ce nu-l lipsea de discernământ, având păstrată capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale. În concluzie experții au indicat, că Peicov V., poate fi recunoscut responsabil de infracțiunea, ce i se impută, poate fi interogat și audiat în ședința de judecată, nu necesită aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical.

Astfel, procurorul a menționat, că concluziile experților au fost ignorate nemotivat de către instanța de judecată.

Mai mult ca atât, potrivit raportul de expertiză medico-legală nr. 352 D din 16.11.2011 în mostrele de sânge colectate de la Peicov V. a fost depistat alcool etilic în cantitate de 0,6% echivalent a 0,6 g/l și faptul, că Peicov V. a săvârșit infracțiunea fiind în stare de ebrietate exclude stare de afect, Peicov V. și-a recunoscut parțial vinovăția în săvârșirea infracțiunii, ce i se incriminează.

A reiterat acuzarea, că potrivit probelor administrate la dosarul penal, inclusiv prin declarațiile: inculpatului Peicov V., succesului părții vătămate, Coroi Valentina, martorului Iurașco D., martorului Cucerean D., martorii Munteanu V., Munteanu I. și Munteanu I., care au dat declarațiile analogice cu declarațiile lui Cucereanu D., martorului Luchian V., martorului Macovețchi Iu., martorului Balacci M., martorului Peicova A., martorului Balaiuș A., martorului Grosu S., martorului Roșea O., martorului Vahov S., martorului Popacarp S., martorului Runtova A. s-a constatat, că aplicarea de către inculpat victimei a leziunilor corporale a fost provocată din motivul relațiilor ostile, iar, în opinia acuzării de stat, inculpatul a avut din start intenția cauzării vătămarilor corporale grave părții vătămate, și din acest motiv acțiunile lui urmează a fi calificate în baza art.151 alin.(4) Cod penal.

Procurorul a menționat, că concluzia instanței de judecată precum că Peicov V. a săvârșit infracțiunea, aflându-se în stare de afect contravine materialelor dosarului penal, care au fost prezentate de către acuzarea de stat și au fost cercetate atât în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, cât și în cadrul examinării în instanța de apel.

În acest sens procurorul a subliniat, că un timp îndelungat inculpatul și victima s-au certat din cauza comportamentului agresiv al lui Coroi V. și această ceartă a degenerat în vătămarea intenționată gravă a integrității corporale ultimului, care este periculoasă pentru viață, vătămare care a provocat decesul victimei, deci starea de afect nu a apărut imediat după acțiunile ilegale ale victimei.

Toate aceste circumstanțe indică la faptul, că inculpatul Peicov V. a acționat cu intenția directă în scopul de a-i cauza lui Coroi V., leziuni corporale grave, nefiind în stare de afect.

De asemenea procurorul a indicat, că în această cauză în cadrul urmăririi penale au fost efectuate un șir de expertize psihologice. Conform expertizei nr.624 din 20.03.2012 s-a constatat, că dezechilibru emoțional în comportamentul inculpatului Peicov V., care a avut loc la 06.11.2011 constituie o reacție afectivă, care nu a atins nivelul afectului fiziologic. Despre aceasta ne mărturisește reproducerea completă și certă a evenimentelor după săvârșirea infracțiunii.

Conform raportului de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 62 a - 2012 din 03.02.2012 Peicov V. de careva maladiei psihice nu suferă. În perioada săvârșirii infracțiunii, ce i se impută, el tulburări psihice tranzitorii sau pasagere, de intensitate psihotică nu a manifestat, nu prezenta semne de afect patologic, ce nu-l lipsea de discernământ, având capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată. Consideră, că astfel Peicov V., poate fi recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii, ce i se incriminează.

Consideră apelantul, că depozițiilor inculpatului, depuse atât în cadrul examinării în instanța de fond, cât și în instanța de apel precum că, el a acționat aflându-se în stare de afect, urmau a fi apreciate critic, deoarece constituie un mod de eschivare de la pedeapsă.

3.2. În apelul declarat, avocatul Gorlenco O. în interesele succesorului părții vătămate Coroi V. a solicitat casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Peicov V. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea apelului avocatul a invocat argumente similare ca și cele ale procurorului, indicând că sentința emisă de către instanța de fond este ilegală, deoarece acuzatorul de stat a prezentat probele, prin care vinovăția lui Peicov V. în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal a fost dovedită pe deplin.

4. Prin *decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 04 mai 2016*, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, declară *recursuri* ordinare la data de 22.06.2016 procurorul și la data de 30.06.2016 succesorul părții vătămate Coroi Valentina.

6. Prin *decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2017*, au fost admise recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura Unității teritoriale autonome Găgăuzia, Mihailenco Olga și de succesorul părții vătămate Coroi Valentina, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 04 mai 2016, în cauza penală în privința lui Peicov Vasili, și s-a dispus rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

7. Prin *încheierea Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 31 mai 2017* a fost admisă cererea de strămutare cu transmiterea cauzei penale pentru judecare la Curtea de Apel Chișinău.

8. Prin *decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017*, au fost admise apelurile procurorului Evghenii Bancov și a avocatului, casată sentința în partea penală și în partea încasării prejudiciului moral și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care Peicov Vasili a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) Cod penal fiindu-i numită pedeapsa, sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciare de tip închis.

S-a dispus încasarea de la Peicov Vasili în beneficiul succesorului părții vătămate Coroi Valentina dauna morală în mărime de 25 mii lei.

În rest, prevederile sentinței au fost menținute fără modificări.

8.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat, că instanța de fond a stabilit incorect starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate eronat, ajungând eronat la concluzia recalificării acțiunilor inculpatului de la art. 151 alin.(4) Codul Penal la art. 156 Cod penal.

Așadar, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 Cod Procedură Penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios,

prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a constat următoarea stare de fapt:

Peicov Vasili la data de 06 noiembrie 2011, aproximativ la orele 19:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în apropierea domiciliului său din satul Doina, raionul Cahul, în stradă, urmărind scopul de a-i cauza lui Coroi Vasile leziuni corporale grave, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diverse părți ale corpului, în rezultatul cărui fapt la 12 noiembrie 2011 Coroi Vasile a decedat în spital. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 132 din 29 iunie 2012, moartea cet. Coroi Vasile a survenit în rezultatul traumei craniu-cerebrale închise cu revărsat sanguin în țesuturile moi pericraniene al regiunii frontoparietală pe stânga, hemoragii intracerebrale în peretele lateral drept al ventriculului lateral, în regiunea lobului occipital pe centru și subdurale, fapt confirmat prin modificările respective depistate la expertiză medico-legală a cadavrului.

Astfel, cercetând totalitatea probelor administrate la cauza penală, instanța de apel a conchis că prin acțiunile sale intenționate Peicov Vasili a comis infracțiunea prevăzută la art. 151 alin. (4) Cod penal, după indicii - *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.*

Aceste circumstanțe au fost stabilite prin: declarațiile succesului victimei Coroi Valentina (f.d.97-100 Vol. III); - declarațiile martorului Papacarp Vladislav (f.d.89-90 Vol. III); - declarațiile martorului Bahov Serghei (f.d.91 Vol. III); - declarațiile martorului Munteanu Ion (f.d.92-93 Vol. III); - declarațiile martorului Iurașco Dumitru (f.d.94-96 Vol. III); declarațiile martorului Cucereanu Dumitru (f.d.101-103 Vol. III); - declarațiile martorului Munteanu Vitalie (f.d.104-106 Vol. III); - declarațiile martorului Munteanu Igor (f.d.107-109 Vol. III); - declarațiile martorului Macovețchi Iurie (f.d.110-111 Vol. III); - declarațiile martorului Grosu Snejana (f.d.112-113 Vol. III); - declarațiile martorului Balacci Mihail (f.d.114 Vol. III); - declarațiile martorului Runtova Antonina (f.d.115-116 Vol. III); - declarațiile martorului Roșca Olga (f.d.117 Vol. III); - declarațiile martorului Peicov Alla (f.d.118-122 Vol. III); - declarațiile martorului Balaiuș Alexandru (f.d.123-124 Vol. III); - declarațiile martorului Luchian Valeriu (f.d.125-126 Vol. III); - procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 07 noiembrie 2011 cu fototabelul anexă, (f.d.10-15 Vol. I); - raportul de cercetare medico-legală toxicologică nr. 1781 din 09 noiembrie 2011, conform căruia în mostra de sânge, prelevată de la Peicov Vasili s-a depistat alcool etilic în cantitate de 0,6%, echivalent a 0,6 g/l. (f.d.25 Vol. I); - procesul-verbal de percheziție, din 17 noiembrie 2011, prin care la domiciliul cet. Peicov Vasili careva obiecte, care au legătură cu urmărirea penală, nu au fost depistate, (f.d.122-125 Vol. I); - procesul-verbal de confruntare între Coroi Valentina și Iurașco Dumitru (f.d.129 Vol. I); - ordonanța de ridicare și proces-verbal de ridicare, prin care de la Peicov Vasili au fost ridicate o pereche de blugi (f.d.130-135 Vol. I); - ordonanța și procesul-verbal de colectare a mostrelor pentru examenul comparativ (f.d.136-139 Vol. I); - rezultatul examinării cu aparatul special „Drager alcotest 8510 Ro” nr. 1918 din 7 noiembrie 2011 și ordonanța de recunoaștere a rezultatului dat ca document (f.d.140-141 Vol. I); - ordonanțele de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală: un pachet

de țigări goală „Red White”, un șervețel, o pereche de blugi bărbătești (f.d.142-143 Vol. I); - Raportul de expertiză medico-legală nr. 239 din 15 noiembrie 2011-27 decembrie 2011, conform căruia s-a stabilit, că: Moartea cet. Coroi Vasile a survenit în urma leziunilor corporale grave, periculoase pentru viața (f.d.152-156 Vol. I); - Raportul de expertiză medico-legală nr. 351 D din 15 noiembrie 2011, conform căruia la Peicov Vasili s-a constatat: edem pe mâna dreaptă, excoriații pe picior, produse la acțiuni traumatice cu obiect contondent dur (f.d.166 Vol. I); - Raportul de expertiză medico-legală nr. 352 D din 16 noiembrie 2011, conform căruia s-a stabilit, că în mostra de sânge, prelevată de la Peicov Vasili, s-a epistat alcool etilic în cantitate de 0,6 %, echivalent a 0,6 g/l (f.d.175 Vol. I); - Raportul de expertiză medico-legală nr. 231/1863 din 21 noiembrie 2011, conform căruia s-a stabilit, că în sângele cet. Coroi Vasile nu s-a depistat alcool etilic (f.d.185-186 Vol. I); - Raportul de expertiză medico-legală (expertiza corpurilor delict) nr. 794 din 6 decembrie 2011, (f.d.198-200 Vol. I); - Ordonanța cu privire la ridicarea descifrărilor telefonice și informația prezentată (f.d.10-21 Vol. II); - Ordonanța de ridicare și proces-verbal de ridicare, prin care de la Peicov Alla a fost ridicat un telefon mobil de model „Samsung” (f.d.22-25 Vol. II); - Procesul-verbal de examinare a obiectului (f.d.26 Vol. II); - Ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delict la cauza penală: un telefon mobil de model „Samsung” (f.d.27 Vol. II); - Raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 62 a - 2012 din 03 februarie 2012, prin care s-a constatat, că Peicov Vasili de careva maladiei psihice nu suferă. În perioada comiterii infracțiunii, ce i se impută, el tulburări psihice tranzitorii sau pasagere, de intensitate psihotică nu a manifestat, nu prezenta semne de afect patologic, ce nu-l lipsea de discernământ, având capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată. Deci, Peicov Vasili poate fi recunoscut responsabil, de infracțiunea ce i se impută. Poate fi anchetat și audiat în ședința judiciară. Nu necesită aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical (f.d.36-37 Vol. II); - Raportul de expertiză psihologică judiciară ambulatorie nr. 624 din 20 martie 2012, prin care s-a constatat, că dezechilibrul emoțional în comportamentul inculpatului Peicov Vasili, care a avut loc la 06 noiembrie 2011, este o reacție afectivă, ce nu a atins nivelul afectului fiziologic. Despre aceasta ne mărturisește includerea deplină și exactitatea reproducerii evenimentelor după săvârșirea crimei (f.d.54-55 Vol. II); - Raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 132 din 02 aprilie 2012 - 29 iunie 2012, conform căruia s-a stabilit că, la cadavrul cet. Coroi Vasile, s-au depistat leziuni corporale care sunt în legătură cauzală directă cu survenirea decesului. (f.d.113-120 Vol. II); - Raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 276 din 18 iulie 2012 - 10 octombrie 2012, conform căruia s-a stabilit, că leziunile corporale depistate la Coroi Vasile sunt imposibil de produs în urma căderii decedatului de pe suport propriu, cu sau fără accelerație suplimentară (f.d.130-132 Vol. II);

Analizând cele expuse supra în raport cu circumstanțele speței, instanța de apel a constatat cert că în acțiunile inculpatului Peicov Vasili sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 al. (4) Cod penal. Astfel, s-a demonstrat indubitabil că, Peicov Vasili a aplicat lui Coroi Vasile lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză

medico-legală nr. 132 din 29 iunie 2012, leziuni corporale sub formă de traumă craniu-cerebrală închisă, care sunt în legătură cauzală directă cu decesul victimei. Moartea cet. Coroi Vasile a survenit în rezultatul traumei craniu-cerebrale închise.

În ce privește pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod Penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite care este una deosebit de gravă, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat care nu are antecedente penale, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, nu și-a recunoscut vina, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și în acest sens a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului, poate fi atins cu aplicarea pedepsei închisorii, cu privarea lui reală de libertate, pe un termen de 09 (nouă) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Cu referire la prejudiciul material instanța de apel a constatat că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a admite în principiu, acțiunea civilă în ce privește încasarea daunei materiale, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. Or, de către succesorul părții vătămate nu a fost prezentate careva probe incontestabile pentru stabilirea cuantumului concret a prejudiciului material.

În ce privește prejudiciul moral instanța de apel a conchis că este necesar de a încasa suma prejudiciului moral în mărime de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei, din contul inculpatului Peicov Vasili în beneficiul succesului părții vătămate Coroi Valentina, suma solicitată și susținută de Coroi Valentina pe parcursul examinării cauzei, ținând cont și de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral (Opinia comună privind satisfacția echitabilă //Buletinul CSJ a RM8-9/24, 2012), cât și de prevederile art. art. 1423 Cod Civil.

9. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Peicov Vasili, indicând **temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod procedură penală**, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei, cu menținerea hotărârii Judecătorei Cahul din 30 iunie 2014 în cauza penală în privința lui Peicov Vasili.

9.1. În recursul său avocatul a indicat, că acțiunile inculpatului Peicov Vasili corect a fost reîncadrate în baza art. 156 Cod penal. Instanței de judecată în sensul învinuirii indicate în rechizitoriu nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente, care ar confirma cu certitudine vinovăția inculpatului Peicov Vasili în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 al. (4) Cod penal.

Indică apărarea, că în cadrul ședinței de judecată cu certitudine s-a constatat că intenția de aplicare a loviturilor față de victimă a apărut la inculpat în mod subit și ca rezultat al agresiunilor violente din partea victimei față de el și familia acestuia, care au condiționat îngustarea câmpului de conștiință și a modificat substanțial comportamentul lui Peicov Vasili, creându-i o stare de afect, stare în care dânsul a și cauzat vătămări corporale grave lui Coroi Vasile. La această concluzie apărarea a ajuns în urma cercetării probelor administrate în ședința de judecată, și anume declarațiile

martorilor Papacarp Vladislav, Grosu Snejana, Roșea Olga, Runtova Antonina, Macovețchi Iurii și Peicova Alla.

Totodată, apărarea consideră necesar de a menționa unele circumstanțe constatate la examinarea cauzei și anume că victima Coroi Vasili, fiind o persoană cu un caracter autoritar, violent și un comportament agresiv în familie, deseori își maltrata soția din care considerente căsătoria acestora a fost desfăcută, la fel a amenințat cu moarte și a aplicat violență față de fosta soție Peicova Alla și mama acesteia Peicova Stepanida după desfacerea căsătoriei. Victima l-a amenințat cu răfuială fizică și pe inculpat care a încercat să soluționeze conflictul, inculpatul adresându-se la poliție fapt ce se confirmă prin declarațiile martorului Runtova Antonina, însă reprezentanții statului nu au întreprins nici o măsură efectivă pentru a stopa conflictul.

Circumstanțele enumerate nu au fost combătute prin careva alte probe, iar faptul că prin raportul de expertiză psihiatrică legală s-a conchis că inculpatul nu s-a aflat în stare de afect fiziologic urma de a fi apreciate în cumul cu celelalte probe.

Astfel, toate probele în cumul cu toate circumstanțele cauzei dovedesc vinovăția lui Peicov Vasili în cauzarea vătămării corporale grave victimei, însă cert este dovedit că acesta a săvârșit infracțiunea în stare de afect condiționată de acțiunile ilegale ale victimei. Drept elemente necesare ale vătămării corporale săvârșit în stare de afect sunt survenirea subită a emoției și condiționarea ei de acțiunile ilegale ale victimei - violență sau insulte grave, elemente care sunt prezente în cauza dată.

După cum rezultă din actele cauzei, inculpatul îndată ce a fost înjosit împreună cu rudele sale și amenințat cu moartea și că li se va da foc, a aplicat multiple lovituri pe diferite părți ale corpului, de unde rezultă că dânsul s-a aflat într-o stare de afect, apărută din cauza tensiunii emoționale puternice în raport cu comportamentul victimei, manifestat înainte de începerea infracțiunii.

Totodată menționează avocatul, că reieșind din declarațiile martorilor, rezultă că Peicov Vasili a dorit doar să vorbească cu Coroi Vasili ca să nu mai manifeste acte de violență față de rudele acestuia (mama și sora), fapt că nu dorea să maltrateze victima rezultă și din circumstanțele cauzei, că ultimii de mai multe ori au vorbit la telefon, iar Peicov Vasili a avut posibilitate de a lovi pe victimă atât la ultimul în sat, cât și lângă sauna din s. Doina, de unde victima a mers benevol spre domiciliul familiei Peicov.

Prin urmare, inculpatul a acționat aflându-se în stare de afect, care a apărut în mod subit, provocată de acțiunile ilegale și violente comise de victimă în privința lui, nu numai la momentul apariției conflictului în cauză, ci și anterior, și în mod repetat. Aceste circumstanțe au fost constatate prin șirul de probe administrate, în cadrul ședinței, iar în învinuire este greșit indicat, că în cauză lipsește starea de afect, pe motiv că conform raportului de expertiză psihologică judiciară este indicat astfel.

10. La recursul ordinar declarat de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în strictă conformitate cu prevederile și normele procedural penale, prin prisma cumulului de probe administrate la dosar.

10.1 La fel, referință, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, a depus și avocatul Gorlenco Oleg în interesele succesorului victimei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că instanța de apel just a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei, la fel conform art.436 alin.(4) Cod de procedură penală corect s-a expus asupra individualizării pedepse penale stabilite inculpatului Peicov Vasili. Prin justificarea probelor cercetate, s-a dovedit incontestabil vinovăția inculpatului Peicov Vasili în sensul că acesta a comis infracțiunea prevăzută de art.151 alin.(4) Cod penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

11. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului și a avocatului Gorlenco Oleg în interesele succesorului victimei expusă în referințele depuse, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.*

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit textului recursului se invocă, ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin.1) pct.6) Cod procedură penală, susținând, că decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și pct.12) Cod de procedură penală faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

11.1. *Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus*

neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, *Colegiul penal* constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414, 415 al. 2¹), 417 alin.8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul procurorului motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de drept.

Colegiul constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că probele administrate au fost analizate obiectiv și a fost dat răspuns la toate argumentele apărării expuse în apel.

De fapt, din textul recursului Colegiul penal atestă, că autorul critică decizia sub aspectul aprecierii probelor administrate de ambele instanțe, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, temei, care nu se încadrează în prevederile legale ale art.427 Cod procedură penală.

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Peicov Vasili privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.4) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care a provocat decesul victimei.*

La concluzia enunțată instanța de apel a ajuns în rezultatul cercetării probelor, descrise în pct.8.1 al prezentei decizii, care dovedesc cu certitudine că inculpatul a acționat intenționat, producând vătămarea gravă a integrității corporale, care a provocat decesul victimei, starea de afect, fiind exclusă, motiv din care urmează a fi respins argumentul avocatului precum că, *instanței de judecată în sensul învinuirii indicate în rechizitoriu nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente, care ar confirma cu certitudine vinovăția inculpatului Peicov Vasili în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 al.(4) Cod penal.*

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui Peicov Vasili, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, Colegiul reține că fapta săvârșită de inculpat întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a provocat decesul, prevăzută la art.151 alin.(4) Cod penal, dar nu cea de cauzare a vătămarilor corporale grave periculoase pentru viața părții vătămate săvârșită în stare de afect, prevăzută de art.156 Cod penal, precum indică recurentul că *intenția de aplicare a loviturilor față de victimă a apărut la inculpat în mod subit și ca rezultat al agresiunilor violente din partea victimei față de el și familia acestuia, care*

au condiționat îngustarea câmpului de conștiință și a modificat substanțial comportamentul lui Peicov Vasili, creându-i o stare de afect, stare în care dânsul a și cauzat vătămări corporale grave lui Coroi Vasile.

În sensul dat, Colegiul penal reține că latura obiectivă a infracțiunii date are următoarea structură: fapta prejudiciabilă, exprimată în acțiunea sau inacțiunea de lipsire ilegală de viață a unei alte persoane; urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei; legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile și circumstanțele săvârșirii infracțiunii în stare de afect ce este provocată de acte de violență sau de insulte grave ori alte acte ilegale sau imorale ale victimei.

Astfel drept cauze ale apariției stării de afect legiuitorul a stabilit patru acte ilegale și imorale ale victimei:

- acte de violență, prin care urmează de înțeles cauzarea unei altei persoane, intenționat și ilegal, a unui prejudiciu fizic, contrar voinței ei sau în pofida voinței acesteia;

- insulte grave, prin care se are în vedere cuvintele de ocară care adoptă de obicei o formă licențioasă, gesturi cinice, înjosirea cu intenție sau din imprudență a onoarei și demnității sub aspectul afectării sentimentelor naționale, religioase, sexuale, de rudenie;

- alte acte ilegale - fapte interzise de normele de drept, altele decât actele de violență și insultele grave, săvârșite cu intenție sau din imprudență, pe calea acțiunii sau a inacțiunii, ca samavolnicie, furtul, pungășia, refuzul achitării unei datorii etc.;

- alte acte imorale - faptele care contravin normelor morale dominante în societate, ca trădarea, infidelitatea, înșelarea, încălcarea unui jurământ etc..

Astfel că, de una singură starea de afect a făptuitorului, în lipsa unei legături cauzale care a condiționat-o, nu poate constitui temei de aplicare a art.156 Cod penal, fiindcă această stare de afect este stare psihică ce se caracterizează printr-o emoție intensă, de scurtă durată, legată de activitatea instinctivă și de reflexie necondiționate. Este o stare care nu depășește limitele normalității, fiind însoțită de modificări spontane (dar nu și psihotice) ale activității psihice. Starea de afect exprimă atitudinea subiectului infracțiunii nu în raport cu faptul săvârșirii de către el a infracțiunii, dar în raport cu comportamentul victimei, manifestat înainte de începerea infracțiunii.

Este esențial ca intenția de a cauza vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății victimei să apară în *mod subit în starea de afect*, provocată de actele ilegale sau imorale ale victimei, ce la caz nu se regăsește. Or, însăși inculpatul Peicov Vasili, a confirmat, că conflictul apărut cu partea vătămată a durat în timp, *victima a încercat să fugă, însă el l-a ajuns din urmă, lângă poartă, și iarăși a început să-l lovească pe Coroi Vasile.*

Astfel din declarațiile atât a inculpatului Peicov Vasili cât și a martorului Peicov Alla reiese că conflictul și altercația dintre inculpat și victimă a durat în timp, ceea ce exclude argumentele părții apărării precum că inculpatul Peicov Vasili a comis infracțiunea în stare de afect.

În acest context, instanța de apel, corect și-a întemeiat soluția de condamnare a inculpatului în baza probelor *verificate și cercetate suplimentar în cadrul ședinței de apel și descrise* în pct.8.1 al prezentei decizii *apreciind critic declarațiile* inculpatului,

care a declarat că, *”i-a aplicat lovituri lui Coroi Vasile fiind în stare afect”*. Or, potrivit raportului de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr.62 a - 2012 din 03 februarie 2012, s-a constatat, că Peicov Vasili de careva maladiei psihice nu suferă. În perioada comiterii infracțiunii, ce i se impută, el tulburări psihice tranzitorii sau pasagere, de intensitate psihotică nu a manifestat, nu prezenta semne de afect patologic, ce nu-l lipsa de discernământ, având capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată. Deci, Peicov Vasili poate fi recunoscut responsabil, de infracțiunea ce i se impută. Poate fi anchetat și audiat în ședința judiciară. Nu necesită aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical (f.d.36-37 Vol. II).

La fel, din raportul de expertiză psihologică judiciară ambulatorie nr.624 din 20 martie 2012, rezultă, că dezechilibrul emoțional în comportamentul inculpatului Peicov Vasili, care a avut loc la 06 noiembrie 2011, este o reacție afectivă, ce nu a atins nivelul afectului fiziologic. Despre aceasta ne mărturisește includerea deplină și exactitatea reproducerii evenimentelor după săvârșirea crimei (f.d.54-55 vol. II).

La fel, nu a fost probată tensiunea emoțională puternică, pentru ca inculpatul Peicov Vasili să fie limitat în posibilitatea de a-și alege conduita, or chiar din declarațiile inculpatului, ultimul a menționat că dat fiind faptul că Coroi Vasile a amenințat-o pe mama sa, acesta a hotărât să clarifice situația. Injuriile invocate de inculpatul Peicov Vasili care ar explica starea de afect nu prezintă o situație psihotraumatizantă acută, argumente din care rezultă că atât probele cât și declarațiile martorilor cercetate de către instanța de apel nu confirmă alegația recurentului precum că, starea de afect exprimă atitudinea subiectului infracțiunii nu în raport cu faptul săvârșirii de către el a infracțiunii, dar în raport cu comportamentul victimei, manifestat înainte de începerea infracțiunii. Atitudinea inculpatului nu a fost cauzată de comportamentul victimei, or însuși inculpatul Peicov Vasili a menționat: *„văzând că mama sa și sora sa plâneau și mai tare a început să-l lovească pe Coroi Vasile”*.

Prin urmare, analizând materialul probator al cauzei și reținând declarațiile succesului victimei și a martorilor reiese că, Peicov Vasili intenționat i-a aplicat lui Coroi Vasile lovituri cu mâinile și picioarele, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.132 din 29 iunie 2012, leziuni corporale care sunt în legătură cauzală directă cu decesul victimei.

Astfel, Colegiul penal este solidar cu concluzia instanței de apel care a constatat, că inculpatul fiind în stare de ebrietate, aflându-se în apropierea domiciliului său din satul Doina raionul Cahul, în stradă, urmărind scopul de a-i cauza lui Coroi V. leziuni corporale grave, intenționat i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, în rezultatul cărui fapt la 12 noiembrie 2011 Coroi V. a decedat în spital.

Mai mult ca atât, se reține, *că săvârșirea infracțiunii de către Peicov V. în stare de ebrietate, exclude starea de afect*, fapt constatat prin raportul de expertiză medico-legală nr.352 D din 16.11.2011, motiv din care se resping alegațiile recurentului precum că, inculpatul a comis fapta în stare de afect, deoarece acesta intenționat i-a aplicat victimei multiple lovituri, cauzându-i vătămarea gravă *integrității corporale* care a provocat decesul victimei.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la caracteristica victimei Coroi Vasili, ca fiind o persoană cu un caracter autoritar, violent și un comportament agresiv în familie, nu pot fi reținute ca scuză pentru aplicarea de către inculpat a violenței fizice, loviturilor cu picioarele și mâinile pe diferite părți ale corpului care au provocat vătămări grave, periculoase pentru viața victimei, în rezultatul cărora ultimul a decedat. Or, comportamentul și caracteristica victimei, relațiile ostile dintre inculpat și victimă, la caz nu pot constitui temei pentru absolvirea inculpatului de răspundere, ci în circumstanțele stabilite confirmă intenția acestuia de a-i cauza victimei vătămări corporale grave, care au dus la deces. Or, lovind victima cu picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv peste cap, inculpatul își dădea seama că prin acțiunile sale poate cauza vătămări grave, soldate cu deces, ce la caz și s-a realizat.

La fel, instanța de recurs menționează, că avocatul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpatului, nu se încadrează în prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Totodată, în același context, urmează a se remarca, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanța de apel, întrucât aceasta este atributul exclusiv al primei instanțe și instanței de apel.

11.2. Totodată, instanța de recurs reține, că recurentul invocă în prezenta speță și temeiul prevăzute la pct.12) alin.1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect.

Colegiul penal conchide, că temeiul dat nu s-a confirmat în cauza dată, deoarece instanța de apel corect a încadrat juridic acțiunile comise de către Peicov Vasili, în baza învinuirii înaintate de procuror.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută, expusă clar în rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent precum că acțiunile inculpatului urmau a fi recalificate la art.156 Cod penal. Prin urmare, se constată că au fost respectate

prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, instanța de apel și-a argumentat soluția de condamnare a inculpatului Peicov Vasili, în comiterea infracțiunii încriminate.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la recalificarea acțiunilor inculpatului de la art.151 al.4 la art.156 Cod penal, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010, și statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor invocate și prevăzute de pct.6), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Peicov Vasili, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe *Peicov Vasili xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **06 decembrie 2018**.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor